Proiect

Faza 1 (Optimizarea filtrelor FIR cu fază liniară)

Considerați problema de proiectare a unui FTJ cu răspunsul dorit (5.1), în care ω_p și ω_s au valori fixate. (Alegeți, de exemplu, $\omega_p=0.3\pi$ și $\omega_s=0.4\pi$.)

- a. Utilizând funcţia firls, proiectaţi filtre FIR optime, în sens CMMP, cu ordine M de la 10 la 100 şi observaţi diferenţele dintre caracteristicile lor de frecvenţă. Convingeţi-vă că faza este liniară, atât din răspunsul în frecvenţă, cât şi din valorile coeficienţilor filtrelor. (Atât aici cât şi în restul proiectului, folosiţi funcţia freqz pentru afişarea caracteristicilor în frecvenţă şi stem pentru afişarea secvenţei pondere. Se recomandă ca rezoluţia reprezentării în frecvenţă să fie de cel puţin o sută de linii spectrale.)
- b. Utilizând funcția **remez** sau **firpm**, proiectați filtre FIR optime în sensul normei infinit, cu ordine M de la 10 la 100 și observați diferențele dintre ele. (Pentru acest tip de filtre, observați înălțimea egală a lobilor din benzile de trecere, respectiv stopare.)
- c. Pentru M fixat (cel puțin egal cu 20, dar nu mai mare de 100), trasați pe același grafic răspunsurile în frecvență a două filtre optime, în sens CMMP, respectiv normă infinit. Care este atenuarea minimă a fiecăruia, în banda de stopare?

d. Introduceți o funcție de ponderare, cum ar fi, de exemplu, următoarea :

$$w(\omega) = \begin{cases} 1 & , \ \omega \in [0, \omega_p] \\ 5 & , \ \omega \in [\omega_s, \pi] \end{cases}$$
 (5.22)

Pentru o singură valoare a ordinului M, reproiectați filtre optime în sens CMMP, respectiv al normei infinit, folosind ponderile (5.22). Comparați-le cu cele de la punctele \mathbf{a} , respectiv \mathbf{b} . Pentru fiecare dintre filtre, ce raport este între dispersia erorii din banda de stopare și cea a erorii din banda de trecere?

e. Proiectați FTS și FTB, de ordin M=20, cu specificații potrivite scopului propus. Pentru aceasta, se pot utiliza două abordări. Prima constă în adaptarea corespunzătoare a argumentelor de intrare pentru funcțiile **firls** și **remez** sau **firpm**. În a doua abordare, se consideră că oricare dintre aceste funcții poate proiecta numai FTJ, iar celelalte două filtre, FTS și FTB trebuie obținute prin diferențe de tipul : "FTS=1-FTJ", "FTB=FTJ-FTJ". Trasați răspunsurile în frecvență ale filtrelor proiectate, folosind ambele abordări, pentru a vă convinge de validitatea rezultatelor obținute. Analizați dacă există diferențe între rezultatele celor două abordări? (Puteți calcula separat distanța euclidiană dintre secvențele pondere și cea dintre răspunsurile în frecvență.)

Faza 2 (Proiectarea în sens CMMP a filtrelor FIR cu răspuns ideal complex, fără restricții de fază)

Funcția MATLAB firls_FTJ_c.m încărcată pe platforma Moodle (https://acs.curs.pub.ro) implementează Algoritmul de proiectare în sens CMMP a unui FTJ de tip FIR, fără restricții de fază, conform descrierii din suportul teoretic al acestei secțiuni. Utilizatorul trebuie să precizeze ordinul filtrului M și următorul răspuns dorit (cu valori complexe) :

$$D_c(\omega) = \begin{cases} e^{-j\omega K} & , & |\omega| \le \omega_p \\ 0 & , & \omega_s < |\omega| \le \pi \end{cases} . \tag{5.23}$$

Pulsațiile ω_p și ω_s , precum și întârzierea de grup K, sunt date de proiectare. Reamintim că întârzierea de grup $(group\ delay)$ este derivata cu semn schimbat a fazei răspunsului în frecvență al unui filtru. Mai precis :

$$\operatorname{grd}\left[H\left(e^{j\omega}\right)\right] = -\frac{d}{d\omega}\operatorname{arg}\left[H\left(e^{j\omega}\right)\right], \forall \omega \in \mathbb{R}. \tag{5.24}$$

Evident, filtrele cu fază liniară au întârziere de grup constantă.

Pentru înțelegerea programului, precizăm următoarea egalitate (pe care cititorul o poate verifica singur) :

$$\int_{\omega_1}^{\omega_2} \cos(n\omega)d\omega = \omega_2 Sc(n\omega_2) - \omega_1 Sc(n\omega_1). \tag{5.25}$$

Prin Sc s-a notat funcția sinus cardinal (atenuat) (adică sin(x)/x). (Semnalăm că funcția MATLAB **sinc** are o definiție diferită de cea matematică : $sin(\pi x)/(\pi x)$.) Așa cum s-a menționat, matricea \mathbf{R} , definită în (5.19), moștenește structura Toeplitz simetrică a matricei $\mathbf{C}(\omega)$ definite în (5.14). Ținând cont de forma lui Ω_{ps} (ca reuniune de două intervale închise) și de egalitatea (5.25), rezultă că elementele lui \mathbf{R} au forma următoare :

$$\omega_p Sc\left[(m-n)\omega_p\right] - \omega_s Sc\left[(m-n)\omega_s\right] + \pi \delta_0[m-n],$$
 (5.26)

unde $m\in\overline{1,M}$ este indicele de linie, iar $n\in\overline{1,M}$ este indicele de coloană. (Oricum, datorită simetriei, semnificațiile celor doi indici se pot inversa.)

Similar, se obține vectorul \mathbf{r} definit tot în (5.19), ținând seama de expresia (5.23) a răspunsului dorit D_c și de faptul că banda de stopare nu contribuie, de fapt, la calculul integralei.

- a. Folosind funcția firls_FTJ_c.m, proiectați mai multe FTJ cu parametrii ω_p și ω_s preluați de la faza anterioară. Alegeți M=20 și mai multe valori pentru întârzierea de grup K, astfel încât să se verifice inegalitățile $M/4 \le K \le 3M/4$. Trasați răspunsurile în frecvență ale filtrelor obținute și secvențele pondere aferente. Observați că fazele sunt neliniare și secvențele pondere nu mai sunt simetrice, mai puțin în cazul K=M/2=10. Apelați funcția **grpdelay** pentru a vedea deviația de la liniaritate.
- b. Modificați funcția firls_FTJ_c.m prin adăugarea unui nou argument de ieşire, pr, care returnează performanța relativă a filtrului proiectat (în procente). Aceasta se poate evalua astfel :

$$pr\left(\hat{\mathbf{h}}\right) = 100 \frac{\mathbf{V}_{id} - \mathbf{r}^{\mathsf{T}} \hat{\mathbf{h}}}{\mathbf{V}_{id}} [\%] \tag{5.27}$$

Unde:

$$\mathbf{V}_{id} = \int_{\omega \in \Omega_{ps}} \left| H_{id} \left(e^{j\omega} \right) \right|^2 d\omega = \int_0^{\omega_p} d\omega = \omega_p$$
 (5.28)

Proiectați mai multe FTJ optime cu ajutorul noii funcții firls_FTJ_c.m, alegând diferite valori ale ordinului M (între 10 și 100, nu neapărat pare) și stabilind întotdeauna întârzierea de grup la mijlocul suportului secvenței pondere (K=M/2, chiar dacă ea nu rezultă a fi un număr întreg). Afișați răspunsurile în frecvență și secvențele pondere ale filtrelor proiectate, cu indicarea performanței relative pe primul grafic. Efectuați o comparație riguroasă între aceste filtre, cu referire la performanța relativă.

c. Modificați funcția firls_FTJ_c.m astfel încât să se poată proiecta și FTS sau FTB. (Adaptați calculul performanței relative pentru fiecare dintre cele două tipuri de filtre.) Denumiți noile funcții prin firls_FTS_c.m, respectiv firls_FTB_c.m. Comparați rezultatele obținute cu cele de la punctul e. al fazei precedente.

Faza 3 < opțională > (Proiectarea filtrelor FIR optimale, utilizând MCMMP și o mulțime finită de pulsații predefinite)

În PPFO.2CW (6.7), optimizarea se realizează pe întreaga mulțime de pulsații Ω_{ps} . Alternativ, problema poate fi tratată aproximativ, în sensul că mulțimea continuă de pulsații Ω_{ps} se înlocuiește cu o grilă discretă de pulsații $\Omega_{ps}^N \subset \Omega_{ps}$, având $N \in \mathbb{N}^*$ elemente, $\{\omega_n\}_{n\in \overline{0,N-1}}$. De regulă, N se alege de valoare superioară ordinului filtrului, M. Atunci, se poate formula următoarea problemă de proiectare în puncte discrete (PPFO.2CD):

Plecând de la un răspuns dorit D_c , cunoscut în mulțimea discretă finită de pulsații $\Omega_{ps}^N = \left\{ \omega_n \right\}_{n \in \overline{0,N-1}}$, se cere să se proiecteze un filtru al cărui răspuns în frecvență este cel mai aproape de răspunsul D_c , în sensul normei euclidiene discrete. Mai precis, filtrul este soluția problemei de optimizare :

$$\min_{h} \sum_{n=0}^{N-1} \left| D_c(\omega_n) - H(\omega_n) \right|^2. \tag{5.29}$$

Implementați o rutină ce rezolvă problema de optimizare PFO_2CD prin MCMMP. Apoi, rezolvați $PPFO_2CD$ alegând diferite valori ale parametrilor M, K și N, pentru $\omega_n = n\pi/N$, $\forall n \in \overline{0,N-1}$. Comparați filtrele obținute cu cele proiectate în fazele anterioare ale proiectului.